

rimelige, men jeg siger det af den Grund, at man har jo antaget Lærere — og jeg veed at man i den nyeste Tid har antaget en i hvert Fald, men rimeligvis har man antaget flere — og derved har man aabenbart faaet Lærere efter de tidligere Wilkaar med lavere Løn uden Pensjonsret, som ikke kunne antages at være saa dygtige som de, man nu kunde faa efter de nye Lønninger. Er det nu i og for sig rigtigt? Egentlig er det ikke noget berettiget Krav, de paagældende kunne stille. Men for det andet er det rigtigt i og for sig af Hensyn til Seminarierne, at man tager saa glubt et Spring for de nuværende Lærere, at man binder for en lang Tid de yngre Lærere til Seminarierne, naaget de have faaet en Stilling, som de maaske ikke vilde have faaet, hvis der havde været andre Wilkaar og dermed større Konkurrence? Jeg henstiller dette til Overvejelse og navnlig til Fremstilling — det er beklageligt, at det ikke staar i Betænkningen — af, hvad disse Forhøjelser for de nuværende Lærere betyde, hvordan de staa i Forhold til deres Tjenestetid og deres Uddannelse i det hele.

Der er dernæst en anden Ting, jeg gerne vilde have Oplysning om, som det forekommer mig noget betænkeligt, at vi ikke faa Oplysninger om, inden vi gaa videre. Maaske den ærede Ordfører har gemt det til Replikken og af den Grund ikke har betroet Betænkningen det og heller ikke os det. Hvis der er 17, som det ærede Mindretals Ordfører sagde, er der altsaa Tale om at sætte det op fra 11 til 17, ligesom der ogsaa er Tale om at sætte Lønnen meget betydelig op. Det er saadan en lille Broder i den Henseende til det statistiske Bureau. Nu gaar det ikke saaledes som i gamle Dage; da tænkte man paa, hvor mange vi kunde nøjes med til en Bestilling, naar den alligevel skulde udføres godt, og hvilken Lønning man vilde give til den vedkommende Arbejder. Saaledes revidere vi ikke Lønningslovene nu, men vi forøge stærkt det tidligere normerede Antal Lærere, og forøge stærkt Lønningerne. Der er en anden Faktor, som vi gerne skulle have med under vore Overvejelser: Hvad skulle disse Lærere bestille? Jeg nærer ikke Tvivl om, at Ministeriet har faaet ansat — ogsaa med Forøgelsen i de

provisoriske Tider af Kontibeløbene — adskillige flere Lærere, end der behøves paa Seminarierne, og som det nu søger at ville hesse adskillige Stovværk højere op med Hensyn til Lønninger. Jeg vil imidlertid gerne spørge — det maa jo være klart for det høje Udvalg —: Hvad skulle de 17 Lærere og 4 Forstandere i Grunden bestille? Det er interessant at se, at Lønningslovens §§ 13—15 optager man i denne Lov paa en eneste Linie, naar den Linie, der siger, at Seminarielærerne ere pligtige til at undergive 30 Timer om Ugen; denne eneste Linie af de 3 Paragraffer optager man ikke. Nu siger man ganske vist heller ikke i sit Forslag, at disse Paragraffer helt ere bortfaldne, saa Bestemmelsen staar ved Magt som en enlig Sætning inde i dette Udsnit af Lønningsloven om Embeds- og Bestillingsmænd under Kirke- og Undervisningsministeriet. Men det ser løjerligt ud, at af hele Udsnittet Skolelærerseminarier vedkommende gemme de en eneste Linie; alt det andet tage de med, men en eneste Linie skal ikke staa der — thi det skulde da ikke være en Forglemmelse, at der ikke staar i dette Lovforslag, at dette Udsnit af den ældre Lov dermed er slettet bort, thi saa er ganske vist Forpligtelsen til de 30 Timer bortfaldet ogsaa. Jeg vil henstille til det høje Udvalg, om det ikke vil overveje det til tredje Behandling og gøre os den Tjeneste, hvis de sætte Pris paa denne Bestemmelse, at tage den med op i den nuværende Lov, for at hele Udsnittet dermed kan være ophævet. Men jeg spørger dem nu: Er det Deres Mening, at det skal være ganske overladt Ministeren, hvor meget disse Mennesker skulle arbejde? Altsaa, de skulle være mange om det og have en langt højere Løn, end de ere gaaede til Arbejdet paa, selv de yngste af dem; men med Hensyn til Arbejdet kan det bero paa et Skøn. Er det Meningen, da passer denne Bestemmelse i den ændrede Lov tilligemed de andre. Jeg antager imidlertid ikke, det er Meningen; jeg tillader mig foreløbig at gaa ud fra, at det er det høje Udvalgs Mening, at disse Lærere skulle være pligtige til at undergive 30 Timer om Ugen. Men naar vi nu tage 17 Lærere \times 30 Timer, da er det 510 Timer om Ugen. Tage vi dertil de 4 Forstandere, da faa de jo en større Hjælp til Kapellan gennem Bevillinger